

διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Περδίκκα καὶ τοῦ Ἡφαιστίωνος καὶ συνε-
 δευόμενον ὑπὸ τοῦ Ταξίλα, κατῆλθε τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ πο-
 ταμοῦ Κόφεν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ, ὑποτάσσον ὑφ' ἑαυτὸ τὰς κατὰ
 τὴν δίοδόν του χώρας, μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς τὰς ὄχθας
 τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, ἔνθα συνενούμενον μετὰ τοῦ ἐτέρου με-
 ρους τοῦ στρατοῦ, ἔμελλον ἀμφοτέρωτ' ἀποπαρασκευάσασθαι
 διάβασιν αὐτοῦ· τὸ δὲ ἕτερον, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἀλέξανδρου,
 ἐβάδιζε βορειοανατολικῶς ἐναντίον τῶν ὄρειων. Ὁ Ἀλέξανδρος
 νεχόμενος τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Κόφεν, εἶχε νὰ καταπολεμή-
 σῃ ἀγρίους λαοὺς, οἵτινες κατόικουν τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ.
 Οἱ Ἕλληνες ἱστορικοὶ ἀποκαλοῦσιν αὐτοὺς Ἀσπιανοὺς, Ἀσπι-
 σιανοὺς, Ἰππασιανοὺς, Ἀσσакάνους, Ἀσπαγγ-
 νους. (1) Ὑφ' ἀπάσας τὰς μορφὰς δύναται τις ν' ἀπο-
 γνώσῃ ἐνιστάμενον τινὰ λαόν, διηρημένον εἰς φυλὰς, λαβούσαν
 ὄνομα ἐκ τοῦ ἔθνους τοῦ νὰ μάχωνται ἔφιπποι (Σανσκριτ.
 aspa, zend (2) aspa=ἵππος). Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὡς ἀληθὴν
 εἰκασίαν ταύτην, τότε δεόν ν' ἀναζητήσωμεν παρὰ τοῖς βαρβα-
 ροῖς τούτοις λαοῖς τοὺς προγόνους τῶν Ἀφγανῶν, ὧν ἡ μὲν
 σις εἶναι ἡ αὐτὴ, τὸ δὲ ὄνομα ἔχει τὴν ἰδίαν ῥίζαν. Μετὰ
 λυαρίθμους αἵματηρὰς μάχας, μετὰ βραχυχρόνιον ἡρωϊκὴν ἀπο-
 στασιν αὐτῶν εἰς τε τὰς πόλεις καὶ τὰ φρούριά των, ἐπὶ τῇ
 οἱ ὄρεινοὶ οὗτοι ἐδαμάσθησαν καὶ διεσπάρησαν. Ὁ Ἀλέξανδρος
 καταλαβὼν τότε τὰ μᾶλλον ἐπίκαιρα σημεῖα καὶ ἐγκαταλεί-
 νει αὐτοῖς φρουρὰς καὶ ἀποικίας, συνηνώθη μετὰ τοῦ λοιποῦ
 ρους τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, ὅπερ τὸν περιέμενεν εἰς τὰς ὄχθας
 τοῦ Ἰνδοῦ, ἔνθεν ἔμελλον νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν διάβασιν αὐτοῦ.
 Ἡ πρώτη αὕτη ἐκστρατεία ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἰνδοῦ
 τὴν ἀλώσε τὸ ἔτος 327.

(1). Ἴδε Πλινίου Φυσικὴν Ἱστορίαν Κεφ. VI, Σ. 23. — Σ. Σ.

(2). Πανάρχαιον Περσικὸν ἰδιῶμα ἐν χρήσει ἰδίως ἐν τῇ
 ἱεραῖς βίβλοις τῶν πυρσολατρῶν (θρησκευτῶν τοῦ Ζωροάστρου).
 Σ. Σ. Μ.